

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף נו/א

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה שנאמר ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו וגו' אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו אלא מה אני מקיים מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע שביקש לעשות ולא עשה אמר רב רבי דאיתי מדוד מהפך ודריש בזכותיה דדוד מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע רבי אומר משונה רעה זו מכל רעות שבתורה שכל רעות שבתורה כתיב בהו ויעש וכאן כתיב לעשות שביקש לעשות ולא עשה. את אוריה החתי הכית בחרב שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת אשתו לקחת לך לאשה ליקוחין יש לך בה דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו... ואותו הרגת בחרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו מאי טעמא מורד במלכות הוה דאמר ליה ואדוני יואב ועבדי אדוני על פני השדה חונים. אמר רב כי מעיינת ביה בדוד לא משכחת ביה בר מדאוריה דכתיב רק בדבר אוריה החתי אביי קשישא רמי דרב אדרב מי אמר רב הכי והאמר רב קיבל דוד לשון הרע קשיא. גופא רב אמר קיבל דוד לשון הרע דכתיב ויאמר לו המלך איפוא הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית ...

1א. מדרש רבה בראשית פרשה נד פסקה ד

ויאמר אבימלך לאברהם מה הנה שבע כבשות... אמר לו הקב"ה אתה נתת שבע כבשות בלי רצוני חייך כנגד כן הורגים מבניך שבעה צדיקים ואלו הן חפני ופנחס ושמשון ושאל וגו' בניו אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני כנגד כן בניו מחריבין מבניך ז' משכנות.

2. מדרש רבה בראשית פרשה פט פסקה ג

(ג) (תהלים מ) אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו זה יוסף ולא פנה אל רהבים ע"י שאמר לשר המשקים זכרתי והזכרתי ניתוסף לו שתי שנים אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו.

2א. תלמוד בבלי מסכת שבת דף צז/א

"ויחר אף ה' בם וגו'" מלמד שאף אהרן נצטרע דברי רבי עקיבא.

2ב. תלמוד בבלי מסכת שבת דף נו/ב

אמר רב בשעה שאמר דוד למפיבשת אתה וציבא תחלקו את השדה (שמואל ב פרק יט) יצתה בת קול ואמרה לו רחבעם וירבעם יחלקו את המלוכה אמר רב יהודה אמר רב אילמלי לא קיבל דוד לשון הרע לא נחלקה מלכות בית דוד ולא עבדו ישראל עבודה זרה ולא גלינו מארצנו :

3. ספר מלכים א פרק טו

(ה) אשר עשה דוד את הישר בעיני ה' ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי :

4. רמב"ם יד החזקה - הלכות יסודי התורה פרק ו

(ח) כתבי הקדש כולן ופירושיהן וביאוריהן אסור לשורפם או לאבדם ביד והמאבדן ביד מכין אותו מכת מרדות במה דברים אמורים בכתבי הקדש שכתבם ישראל בקדושה אבל אפיקורוס ישראל שכתב ספר תורה שורפין אותו עם האזכרות שבו מפני שאינו מאמין בקדושת השם ולא כתבו לשמו אלא שהוא מעלה בדעתו שזה כשאר הדברים והואיל ודעתו כן לא נתקדש השם ומצוה לשורפו כדי שלא להניח שם לאפיקורוסים ולא למעשיהם אבל עובד כוכבים שכתב את השם גונזין אותו וכן כתבי הקדש שבלו או שכתבן עובד כוכבים יגנזו.

4א. ספר דרושי הצל"ח - אהבת ציון - דרשה ד

מי שפורק עול דין תורה מעליו הרי הוא כופר בתורת משה. ממה נפשך אם הוא מאמין שהדין שפוסקים לו עפ"י תורה שבעל פה הוא הנאמר למשה בסיני א"כ הוא כמורד בהקב"ה שבשביל ממון קל עובר על דברי הקב"ה. אלא ודאי שהוא מפקפק אולי דין זה לא נאמר למשה בסיני א"כ הוא אפיקורוס שאינו מאמין בדברי חכמים...

5. ספר דברים פרק ז

(טז) ואכלת את כל העמים אשר ידוד אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך :
(יז) כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם :

6. ילקוט שמעוני דברים - פרק ד - רמז תתכט

דאמר ר' יהושע בן לוי מאי דכתיב וזאת התורה אשר שם משה זכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם המות.

6א. רש"י על דברים פרק ל פסוק יז

כי קרוב אליך – התורה נתנה לכם בכתב ובע"פ.

6ב. מדרש תנחומא כי תשא פרק טז

וכי כל התורה למד משה והלא כתיב (איוב יא) ארוכה מארץ מדה אלא כללים כללים למדה הקב"ה למשה שנאמר ככלתו. שני לוחות כנגד שמים וארץ וכנגד חתן וכלה וכנגד שני שושבינים וכנגד שני עולמים א"ר חנניה לחת כתיב לא זה גדול מזה.

7. תלמוד בבלי מסכת שבת דף נו/ב

עבדך וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה ויאמר מפניבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו אמר לו אני אמרתי מתי תבא בשלום ואתה עושה לי כך לא עליך יש לי תרעומות אלא על מי שהביאך בשלום היינו דכתיב וכן יהונתן מריב בעל.

7א. שיטה מקובצת מסכת ברכות דף ד/א

בא אדוני המלך בשלום לא עמך יש לי מריבה אלא עם מי שהביאך בשלום והטיח דברים כלפי מעלה. יש לומר דהכי אורחא דתלמודא דבחד דוכתא דריש הכי ובדוכתא אחריתא בענין אחר :

חכמים כמאן סבירא להו. משום הכי בעי לה דליכא למימר שיהא מחלוקת שלישי :

8. עין איה / שבת ב / פרק חמישי / נט.

... אבל בעצמות הענין הוא מזכותיה דדוד, כן ממה שלא עשה, כן ממה שבקש לעשות, ומזה ידענו כמה גדולה היא פעולת צדיק כביר רב כח לב כזה, שאפילו הצד הנטפל שבנפשו הוא רב אומץ, ולא חסר מאומה מכל עצמת חיים, וכמה נפלאה היא המלכות והקדושה, שכל אלה נצמדו לעבודה עליונה, לרומם שם ד' ועמו לעד.

9. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ד/ב

ואמר רבי יהושע בן לוי לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה שנאמר מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים וגו' והיינו דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי לא דוד ראוי לאותו מעשה ולא ישראל ראוי לאותו מעשה לא דוד ראוי לאותו מעשה דכתיב ולבי חלל בקרבי ולא ישראל ראוי לאותו מעשה דכתיב מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים אלא למה עשו לומר לך שאם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל יחיד ואם חטאו צבור אומרים (לו כלך) [להו לכו] אצל צבור.

7. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ק/א

אמר רבי יהודה אמר רב לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל אמר לפניו רבונו של עולם מפני מה אומרים אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין אומרים אלהי דוד אמר אינהו מינסו לי ואת לא מינסית לי ... דרש רבא מאי דכתיב לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך- אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא גליא וידיעא קמך דאי בעיא למכפייא ליצרי הוה כייפינא אלא אמינא דלא לימרו עבדא זכי למריה. דרש רבא מאי דכתיב כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד ראוייה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית אלא שבאה אליו במכאוב וכן תנא דבי רבי ישמעאל ראוייה היתה לדוד בת שבע בת אליעם אלא שאכלה פגה... אמר רב יהודה אמר רב אפילו בשעת חליו של דוד קיים שמנה עשרה עונות שנאמר יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה ואמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים ואין ראש אלא עבודה זרה שנאמר והוא צלמא רישיה די דהב טב והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו אמר לו לדוד יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה אמר לו מלך שכמותי יהרגנו בנו מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא .

8. מתוך התורה הגואלת / חלק ב / חומש בראשית / פרשת חיי שרה / פר' חיי שרה - התשל"ה

ככל שהדבר גדול יותר הוא מסובך יותר. חיים אלוהיים עליונים יותר - מסובכים יותר. מלכות שלמה מתבררת מתוך הסיבוכים... "גדול קדוש השם מחילול השם" (ירושלמי, קידושין ד, א), קידוש השם הנובע מתוך מצב של חילול השם הוא גדול יותר מסתם קידוש השם. וכן כשמעורבים חילול השם וקידוש השם, קידוש השם הוא המכריע, צד האור, החיוב, הוא המכריע, בפרט ובכלל. "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון", כשאדם זוכה לתמימות של דבקות, זוכה לכוון את העין שלו כפי העין האלוהית, זוהי ראייה שלימה.

יאמר"י"י הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי הלא זאת בת שבע בת אליעם אשר אתה עשית אותה אשת אוריה החתי שנתת אותה לו לאתנן כמו שאמרו הז"ל כשבא עם גלית והיה הכובע סגור ואין פותח כדי לכרות את ראשו אז אמר לו אוריה אם אפתח לך תתן לי אשה אמר אתן אמר הקב"ה בנות ישראל אתה מחלק חיידך אשתך נתונה לו היא בת שבע הראוייה לדוד וזהו שאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם שאתה נתת אותה לאוריה החתי..."

(3) ספר שמואל ב פרק יא

(יא) ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה.

7. עין איה / שבת ב / פרק חמישי / מד.

... רוחו הגדול והתמים של אבן ישראל, יעקב אבינו, כפי אותה המדה אשר מלא את הבית, אנו מלאים גם אנו מהודו, ואם איזה רוח עבר, ועיי איזה סכסוך פנימי נתכווץ מעט אורו של ישראל מהופיע בכל עזו בבית פנימה, הנה ליקוי אור זה מגיע לנו ממרחקים בתור פגימה גדולה ורבתי ערך.

. עין איה / שבת ב / פרק חמישי / נח.

כשרון הקדושה והטוב יתכן שיהיה מקרי לאדם, נקנה לו בהרגל ובציור, ומ"מ לא בא הדבר עדיין שתכונת עצמיותה של נפשו תהיה מבוססת עליו, אופן זה מתחלף לפעמים עיי מקרים עזים המתנשאים באמץ. ויש שהכשרון מתגבר במדה גדולה, עד שיסוד חייו מיוסד הוא רק על הטוב והקדושה, ואיננו יכול להפרד מהם כשם שאינו יכול להפרד מחייו. השראת הקדושה האלהית על האדם תתכן להיות רק בהיותו בא למדה זו, שהמדות הטובות, היושר והקדושה, התעצמו בקרבו כחלק מחיי נפשו, עיי מי שכבר נאמר [בן] "וד' עמו" א"א כלל שיבא חטא לידו. אמנם עצמיותו של אדם תגלה רק בהתגלות המעשה, אבל רעיוני הלב הנם כ"כ למעלה משלטונו של אדם, עד שלא יכיר כח הכרעתו בהם מדי עברם. עיי, אם גם תכונתו העצמית היא נפלאה וקשורה ביסוד חיי הצדק בעצמם, מ"מ יכול להיות שביקש לעשות הרע אבל לא עשה. על תחום המעשה, שמה תופיע התכונה העצמית שעליה נאמר "וד' עמו", שאין אפשר שיבוא חטא לידו בפועל. הנטיות הנן קשורות זו בזו בטבע הנפש בכל רחבה והקיפה, עיי אם אחת הנטיות תהיה מוכשרת לחטא, ההכשר הזה כבר יהיה פורע פרעות בכל התכסיס הנפשי במילואו, וגם יתר התכונות א"א כלל שתהיינה שלמות ומוכתרות בכתר הקדושה כראוי. עיי, א"א כלל שמי שנאמר עליו "וד' עמו" יבא על ידו חטא, רק באופן ציורי, שכל התכונה הנפשית לא תתגלה שמה, שזה יתכן להיות עיי תולדות הזמנים ושינויי הציורים הבאים בשטף החיים ההולכים ומשתנים בפרטיותם, אעיי שהם מתעצמים תמיד בכללותם על התכונה הכללית של עצמיותה של הנפש, עיי ערכה ומעלתה המדוייקת, שמתגלה באמתתה רק בחיי המעשה והפועל.

(2) ספר שמואל ב פרק יט

(כה) ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום :

(כו) ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת :
(כז) ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך :
(כח) וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך :
(כט) כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך :
(ל) ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה :
(לא) ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו :

4א. מדרש רבה שיר השירים פרשה א פסקה לח

אין לך שמח בבני יותר מישעיהו ועל ידי שאמר (ישעיהו ו) ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב ... מה כתיב תמן ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה אמר רב שמואל רצפה רוץ פה רצוף פה למי שאמר דלטוריא על בני ודכוותיה כתיב באליהו שנאמר (מלכים א יט) ויאמר קנא קנאתי לה' אלהי ישראל כי עזבו בריתך בני ישראל אמר לו הקדוש ברוך הוא בריתי שמא בריתך ואת מזבחותיך הרסו אמר לו מזבחותי שמא מזבחותיך ואת נביאיך הרגו בחרב אמר לו נביאי ואת מה איכפת לך אמר לו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה תא חמי מה כתיב תמן ויבט והנה מראשותיו עוגות רצפים מה הוא רצפים אמר רבי שמואל בר נחמן רוץ פה רצוף פיות בכל מי שאמר דילטוריא על בני ... אבהו וריש לקיש הוו עללין לחדא מדינתא דקיסרין אמר ליה רבי אבהו לר' שמעון בן לקיש מהו כן עלין למדינתא דחירופיא וגידופיא נחת ליה ריש לקיש מן חמרין וספא חלא ויהב בפומיה אמר ליה מהו כן אמר לו אין הקב"ה רוצה במי שאומר דילטוריא על ישראל :

12. אם הבנים שמחה (פרק שני – הפדות והגאולה עמ' 126-128):

הנה מבואר בספרי המקובלים שבעת שהשי"ת רוצה לעשות איזה דבר גדול בעולם שנוגע לעליונים בשמי שמים ולתחתונים בארץ אז השי"ת מעטף דבר זה בכמה מיני עיטופים ואפילו באמצעים שאינם נאים ועוד הן כעורים כדי שלא ירגישו בזה הדינים והמקטרגים ואלמלי היה נעשה בפומבי תיכף היה עולה המקטרג לקטרג ומדת הדין היה מעכב בדבר. וזה לשון השי"ת על התורה בפרשת וישב בראשית לח יא שמעתי בשם ה' יעקב ארי"ז ז"ל שקיבל מרבתי למה היחס והשררה והמלכות של ישראל יהיה על זה הדרך שהרואה יראה שח"ו יהיה צד ממזרות עיי"ש שחשב כל השתלשלות של משיח שהיה על דרך מכוער ופריצות אלא שעשה הקב"ה כן כדי להביא מלך המשיח בהיסח הדעת כדי שלא יקטרג המקטרג כמו שאמר בזוהר ולזה רמזו ז"ל סנהדרין צו א נחש מציאה משיח באין בהיסח הדעת של מקטרג ועשה הקב"ה כן כדי שיסיח השטן דעתו ויאמר השררה והמשיח לא יבואו אלא מהיחס והקדושה ולא יבוא על זה הדרך עיי"ש שהאריך בזה.

ועיין ג"כ בסה"ק מגיד מישרים פי תש דהמלאך גילה לרבינו הבית יוסף הטעם דאיצטריך דוד ומלכא משיחא דיתו מרות המואביה משום דעיי" כך אית להו תוקפא לאתקפא על ההוא סטרא עכ"ל וכן כתב בסה"ק נועם אלימלך בפרשת וישב דיה וישבו לאכול דכל דבר שאדם רוצה לשבר כוחו צריך לשבר בדוגמא מיניה וביה עיי"ש והן הן ממש כדברי המגיד מישרים הנ"ל ועיין עוד בנועם אלימלך פרשת קרח דיה וידבר בביאור דברי המדרש רבה מא א בפסוק מצאתי דוד עבדי תהלים פט פא היכן מצאו בסדום.

וכתב דנראה שהוא על דרך דאיתא בספרי המקובלים הטעם דלמה יצא אברהם מתרח וכן כמה צדיקים הקדושים יצאו מאבות הטומאה ופירשו מחמת שהמקטרגים החיצונים בראותם הנשמה העליונה וגבוהה אינם מניחים לה לצאת לעולם ועושים כל התחבולות לעכבה מה עושה הקב"ה נותן אותה בגוף טמא ואז מניחין אותה ועיי"ז באה הנשמה בעולם כי גם הם בראותם שירדות למקום טמא סוברים שבוודאי אי אפשר שתעלה במעלות קדושים ומניחים לה לצאת.

עכ"ד הקדושים וכן הוא באלשיך על רות ובאיגרת שמואל על רות דאי אפשר לדבר גדול בקדושה להשתלשל אלא עיי" עבירה עיין בדבריהם. וכן עיין בספר גבורות ה' לרבינו מהר"ל מפראג פיי"ח דיה ותביאהו ואעתיק את לשונו הקדוש וזה לשון רבינו ז"ל .

ועוד יש לך להבין כי מלכות ישראל הקדושה שיש לה מדריגה אלוקית פנימית היא צומחת מתוך מלכות בלתי קדושה שכך ראוי למלכות שיש לה מעלה אלוקית מעלה פנימית והכל רמזו במה שאמר יחזקאל כח יח ואוציא אש מתוכך כי יציאת הקדושה הנמשלת באש לדקות האש תצא מתוך דבר חול ושורף את הכל וכן תמצא שהפרי כאשר הוא בלתי נשלם הוא בתוך הקליפה עד שהפרי גדול ועומד על שלימותו ואז כאשר הפרי גדול נפסדה הקליפה מכח גידול הפרי שכל דבר שיש לו מדריגה פנימית הוא יוצא מתוך דבר שהוא חיצון לו ולכך היה גדל משה רבינו ע"ה בבית פרעה להיות יוצאת המדריגה אלוקית שהיה למשה מתוך דבר החמרי דאל"כ לא היה אל הנבדל מדריגה פנימית והבן הדבר כי הוא עמוק מאד והוא ידוע למי שידוע בענין דברים הנבדלים היוצאים ומתעלים מתוך דברים החמריים וכן משיח יושב במדינת אדום עד כאן דבריו האלוקיים.

הרי כל דברי רבותינו גדולי עולם הנ"ל עולים בקנה אחד שכל דבר גדול צריך לצאת מדברי חול ואז עולה ונתעלה למעלה ולמעלה והכל הוא להתגב מן המקטרגים שיבוא להם בהיסח הדעת.

13. הרב צבי יהודה קוק זצ"ל שיחות ליום העצמאות

יש אנשים שמדברים על "אתחלתא דגאולה". יש לראות בעין פקוחה שאנו עכשיו כבר באמצע הגאולה. אנו נמצאים כבר בטרקלין ולא בפרוודור. האתחלתא הייתה לפני יותר ממאה שנה, כאשר התחדשה ההתיישבות היהודית בארץ ישראל.

שאלה: אבל במדינה לא הכל מסודר על פי התורה?

תשובה: קודם כל צריך שיהיה לנו היסוד הנפשי של שמחה לגבי עצם הקמת המדינה, ומתוך כך נוכל להתגבר גם על הפרטים הקטנים המעיבים... יש דבר עיקרי, כללי- המדינה. היא כולה קודש, ואין לה שום פגם. היא גילוי שמימי עילאי של "המחזיר שכינתו לציון". כל השאר הם פרטים, פחים קטנים או גדולים - בעיות וסיבוכים - אין בהם כדי לפגום ולו במשהו בכל תוקף קדושת המדינה. עצם ערך המדינה אינו מותנה בכך, אם יש בה יותר שומרי תורה ומצוות או פחות. בודאי, השאיפה היא שכל העם כולו יהיה שייך לתורה ומצוות, אבל המדינה היא קודש בכל אופן שהיא...

14. ארץ הצבי / מזמור י"ט של מדינת ישראל

לכאורה אפשר לדון: קידוש השם בבנין מלכות ישראל, מחד גיסא, וחילול השם - מאידך גיסא. על זה הורו חז"ל בתלמוד ירושלמי (קידושין) כי "קידוש השם גדול מחילול השם". כמוכן אין ענינו של מאמר חז"ל ללמדנו, כי קידוש השם גדול יותר מחילול השם, אלא באורו שכשהם נמצאים יחד, כשבאותו ענין יש צד קידוש השם וצד חילול השם, אין אומרים ספיקא ושב ואל תעשה. אלא שצד קידוש השם הוא הגדול, המכריע והמחייב. ועל אחת כמה וכמה בקידוש השם הגדול-האלקי הזה של כלל ישראל ותקומתו.

15. שיחות הרב צבי יהודה ליום עצמאות תשל"ה

נשמות אדירות הולכות ומתגלות. נשמות גדולות ונפלאות, שרשי נשמות שהיו בהר סיני וגילויין התעכב עד זמנינו. באורות יש כמה פרקים על גילוי נשמות אלה, שאף הן שייכות למעשה ה' הנורה והאדיר שמתגלה בדורות אלה.

2. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף נד/א

תניא שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם ואלו הן תורה ותשובה וגן עדן וגיהנם וכסא הכבוד ובית המקדש ושמו של משיח.

3. ספר תהילים פרק פט

(כא) מְצַאתִי דָוִד עֶבְדִּי בְּשֶׁמֶן קִדְשֵׁי מְשֻׁחָתִיו :

3א. מזרח רבה בראשית פרשה מא פסקה ד

רבי יוסי ברבי יצחק אמר שתי מציאות רות המואביה ונעמה העמונית א"ר יצחק (תהלים פט) מצאתי דוד עבדי היכן מצאתיו בסדום.

רבנו ירוחם ממיר (פרשת וישב שם)

אגיד לכם בזה הענין מה שקיבלתי מרבותי, כי לו לא בא הענין בדרך זו, לא היה אפשר בשום אופן ליצא מה שיצא, כאן הוא סוד של מלכות מלך המשיח, שמוכח להיות דווקא באיתכסיא ובטמירי טמירין, בבחינת ליבא לפומא לא גליא, למען לא יודע לשום חי, ובעיקר לא יתודע "אליו", והקב"ה אשר לו לבדו נתכנו עלילות, לו העצה ולו החכמה, הוא ית' סבב הכל דוקא באופן זה כדי שלא יעלה על עת שום בר דעת, כי הולך ונצמח כאן מלכות המשיח, כי אם בסתר ובצל יליון, ודי בזה, עכ"ל.